

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

G24.2

Szerző:

Cím:

A búcsú szavával

Forrás:

Pajfás,
(Hely)

(Idő)

1960. júl. 29.

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Idő

"1960"

Személy

Helyszám

szólok hozzád, kedvesazonban megmaradnak hidunk, ki Kossuth nevét viselled esztendőkön át. S ez a búcsú, mint mindegyik, fájdalmas is, hiszen te voltál a felszabadulás után valamennyi Budáról Pestre átnyúló hidkezünk közül az első! S míg társaid jó része csendben született, te, versek, regények hőisévé váltál mindazokkal együtt, akik a zajló Duna fölött jeges szélben, hóban dolgoztak, bábáskodtak születésednél. „Hidcsata” — ezt a nevet viselte ez a hősinék mondható korszak, amelyet a mai gyerekek, csak halomásból ismernek, hiszen alkortájt, veled egy időben láttak ők is napvilágot. De mi, akkori pesti gyerekek sokat álldogáltunk a vízparton, s néztük, hogyan villan a hegesztőpisztoly, hogy lendít újabb alkatrészt a magasba a József Attila, s az Ady nevét viselő daru.

Az akkori gyerekek felnöttek, a hidronsok helyén karsúsi testvéreid ívének át a vizen. Eljárt az idő — s te megöregedtél. Ha ember lennél, nyugdíjba mehetnél, pihenőre — de hid vagy, acélba, kőbe, betonba álmódott alkotás. Pillérei

továbbra is. Elvontatják innen és kisebb folyókban nézegetik magukat, s kivéseit betondarabjaik majd utak burkolatán, meg folyópartok

szabályozásánál álmodoznak. És lehet, hogy esténként mesélni is fognak: arról, amikor egy rombadőlt, de épülőben levő városban, a legelső hid pillérjeiként nézték a csillagokat, s a meginduló élet parti fényeit a Duna tökrében!

